

عنوان مقاله:

روابط سیاسی و دیپلماتیک شاه اسماعیل اول و بایزید دوم بر اساس اسناد عثمانی: ۹۱۱_۹۱۷ / ۱۵۰۵_۱۵۱۱

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ایرانشناسی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

ورال گنج - استادیار دانشگاه استانبول

خلاصه مقاله:

در مطالعات صفوی روابط سیاسی و دیپلماتیک بین شاه اسماعیل و بایزید دوم، که در یک محیط نسبتاً صلح آمیز در جریان بود، ظاهراً تحت الشعاع جنگ های بعدی قرار گرفته است. به طور کلی، مطالعات صفوی بر دوره ای که با جنگ های ناشی از روی کار آمدن سلیم شروع می شد، متمرکز شده است. شاید مهم ترین دلیل آن نبود منابعی باشد که در آنها به چنین نکاتی اشاره شده است. با این حال، اسناد عثمانی نشان می دهند که هر دو طرف قبل از دوره جنگ های طولانی، روابط دیپلماتیک سطح بالایی داشته اند. هدف اصلی این مقاله بررسی یک دوره مسالمت آمیز از روابط دولت های صفویه و عثمانی بر اساس منابع و اسناد آرشیو عثمانی است. در واقع قبل از جلوس سلیم اول، دولت عثمانی با صفویه رابطه خوبی داشت و هر دو طرف به طور مداوم به همدیگر سفیر و هدیه می فرستادند. بر اساس منابع عثمانی و هدیه هایی که بایزید دوم به شیخ اسماعیل اردبیلی می فرستاد، ما نگاه عثمانی به پادشاه ایران و قبول وی به عنوان یک رهبر فرقه مذهبی را بررسی خواهیم کرد. علاوه بر این، چگونگی رفت و آمد سفیران هر دو طرف و استفاده از آن برای ابراز قدرت نمایی را توضیح خواهیم داد.

کلمات کلیدی:

تاریخ ایران، روابط ایران و عثمانی، صفویه، امپراتوری عثمانی، شاه اسماعیل اول، بایزید دوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1315203>

